

Sygn. akt IX U 269/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2020 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. G. (H. G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury górniczej

na skutek odwołania H. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22 lutego 2019r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony H. G. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia

(...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 269/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 22 lutego 2019r. organ rentowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu H. G. (G.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 214,91%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się jej zmiany po uprzednim odtworzeniu przez biegłego sądowego zarobków z lat 1966-1976 z KWK (...) (odwołanie sprecyzowane na rozprawie 18.06.2019r.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 1 lipca 1993r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu 01/1983r. – 12/1986r. wyniósł 333,79% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 30.04.1994r. Następnie ubezpieczony pracował w latach 1997-1999 i w 2000r.

Ubezpieczony (...) złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia o symbolu (...), na podstawie art. 110a ustawy z 05.03.2015r. Do wniosku dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1982-1994 wystawione przez (...) S.A. Oddział KWK (...) z 14.10.2015r.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R. od 18 lipca 1966r. do 30 kwietnia 1994r. kolejno na stanowiskach: od 18.07.1966r. do 13.04.1967r. – młodszego elektryka powierzchni, od 14.04.1967r. do 08.9.1967r. – elektryka mechanika powierzchni, od 09.09.1967r. do 30.04.1969r. młodszego elektryka pod ziemią, od 01.05.1969r. do 31.07.1977r. elektromontera pod ziemią, od 01.08.1977r. do 30.11.1989r. sztygara zmianowego urządzeń elektrycznych pod ziemią, od 01.12.1989r. do 31.01.1990r. – urlop bezpłatny i od 01.02.1990r. do 30.04.1994r. sztygara zmianowego urządzeń elektrycznych pod ziemią.

Gdy ubezpieczony został zatrudniony w KWK (...), to miał zawodowe wykształcenie. Potem je uzupełnił i w 1972r. uzyskał średnie wykształcenie o kierunku technik elektryk. Został zatrudniony na stanowisku młodszego elektryka na powierzchni, gdzie pracował rok. Potem przeszedł do pracy na dół, gdzie pracował jako młodszy elektryk i elektromonter. Pracował na ścianach wydobywczych, następnie na „przygotówkach”, a potem na przebudowach. Jako elektryk ubezpieczony wchodził ze swoją pracą wtedy, jak przodek był już wybity. Wtedy trzeba było budować przenośniki, sekcje, podłączania wszystkich urządzeń. Ubezpieczony miał stawkę dniówkową, ale ostatecznie jego wynagrodzenie zależało od wydobycia kopalni. Gdy ubezpieczony pracował na powierzchni, wówczas miał stawkę niższą, niż potem, jak przeszedł do pracy na dół. Otrzymywał świadczenia z Karty Górnika oraz premie uznaniowe. Uprawniony był do deputatu węglowego. Ożenił się 21.09.1972r. Do dozoru ubezpieczony przeszedł w 1977r. na stanowisko sztygara zmianowego. Uzyskiwał wówczas wyższą premię niż wcześniej. Do końca zatrudnienia był sztygarem. Nie był członkiem drużyny ratowniczej. Miał tylko szkolenia w tym zakresie jako dozór. W zależności od rejonu, w którym pracował, uprawniony był do dodatków szkodliwych i niebezpiecznych. Pracował też w niedziele od około 1969-170r. Od 1978r. ubezpieczony regularnie pracował w systemie 3 zmianowym.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 18.06.2019r., czas nagrania protokołu elektronicznego rozprawy 00:09:27 – 00:22:44)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1970, 1974, 1977-1994, po odtworzeniu zarobków z lat 1966-1977 przyjmując, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, dokumentacji płacowej, legitymacji ubezpieczeniowej, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu nadto, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, wynagrodzenie za przepracowane niedziele, czy dodatki szkodliwe, niebezpieczne jeśli z dokumentacji jasno wynikało, że ubezpieczonemu zostały te składniki wynagrodzenia faktycznie wpłacone.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250%, i wynosi 255,13%.

(dowód: zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu nadesłane przez (...), dokumentacja płacowa w postaci kart zasiłkowych, legitymacja ubezpieczeniowa ubezpieczonego, opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent H. P. 35-57 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2018r., poz.1270 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek

o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1966-1976. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Organ rentowy złożył zastrzeżenia do opinii biegłego kwestionując głównie przyjęcie podwójnej karty górnika w 1974r. (od października) i w latach 1977 – 1980. Wskazać jednakże należy, że nawet przy uwzględnieniu wysokości wynagrodzeń po odjęciu kwestionowanych składników, zgodnie z symulacyjnym wyliczeniem organu rentowego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest w dalszym ciągu wyższy niż 250% i wynosi 251,18%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od(...) (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Sędzia del. Renata Stańczak